

Kirsten Jacobsen (FP):

Som jeg sagde allerede ved førstebehandling, fandt fremskridtspartiet det nødvendigt, at man lavede brandsikring for en del ældre beboelsesejendomme. Som jeg har givet udtryk for i betænkningen, går de ændringsforslag, vi har stillet, for det første ud på at begrænse lovens omfang til det, der er rimeligt, og for det andet går vore ændringsforslag ud på at tydeliggøre bestemmelserne.

Efter disse generelle bemærkninger vil jeg gerne koncentrere mig om det første ændringsforslag, som fremskridtspartiet har stillet, nemlig ændringsforslaget under nr. 1 om, at loven ikke skal omfatte en- og tofamiliehuse, og om det af boligministeren stillede underændringsforslag under nr. 2 om, at det skal være fritliggende en- og tofamiliehuse.

Jeg må nok sige, at det er en højst usædvanlig måde, flertallet her behandler ændringsforslag på, som er stillet af fremskridtspartiet. Jeg synes ærlig talt, det må være beskæmmende for tingets medlemmer, at man for at blive fri for at stemme for et ændringsforslag, som man i øvrigt finder fornuftigt, giver sig til at lave alle mulige mærkværdige tekniske krumspring, for at det ikke skal fremgå, at det er et ændringsforslag stillet af fremskridtspartiet, som man finder anledning til at stemme for.

For at markere det har jeg tiltrådt det af boligministeren stillede underændringsforslag, idet jeg, allerede inden dette underændringsforslag blev stillet, klart både i boligudvalget og over for ministeren havde givet udtryk for, at jeg var parat til at ændre mit oprindelige ændringsforslag, således at det indeholdt ordet „fritliggende“. Det kunne flertallet af boligforligspartierne ikke acceptere, for så ville det fremgå, at det var fremskridtspartiet, der havde fået vedtaget et ændringsforslag, som alle andre fandt var fornuftigt.

Næste gang nogle af disse partier vil påstå, at det ikke drejer sig om, hvem der har stillet forslaget, men hvad forslaget indeholder, så vil dette her være et helt klart bevis på, at det ikke er rigtigt. Man kunne nemlig have fået et ændringsforslag fra fremskridtspartiet, som lød på, at fritliggende en- og tofamiliehuse ikke skulle være omfattet af loven. Men det kunne man ikke acceptere.

Derfor pressede man boligministeren til at fremkomme med et underændringsforslag.

Jeg vil markere det, selv om jeg har tiltrådt boligministerens underændringsforslag, for det er jo en teknisk fidus, som man også udnytter, fordi man har embedsmændene til hjælp. Jeg må nok sige, at jeg er en smule skuffet over boligministeren. For hvis boligministeren havde gjort det rigtige i den her sag, så havde han sagt: vi må stille et andet ændringsforslag. På den måde var fremskridtspartiets oprindelige ændringsforslag kommet til afstemning først. Men ved hjælp af denne tekniske fidus sætter man underændringsforslaget til afstemning først, således at når man stemmer for fremskridtspartiets ændringsforslag, så kan man undskylde sig med: ja men vi andre har sørget for, at det blev ændret.

Jeg synes i hvert fald, det klart af debatten skal fremgå, at her har man virkelig manipuleret. For det første har man gjort det på en teknisk måde, og dernæst har man gjort det på en måde, som jeg i hvert fald finder moralsk forkastelig. Jeg stillede mine ændringsforslag i boligudvalget i god tid. Alle kendte dem. Først derefter begyndte man at interessere sig for overhovedet at stille ændringsforslag.

Vi vil stemme imod ministerens underændringsforslag, fordi det af tekniske årsager kommer til afstemning før vores eget. Dernæst vil vi naturligvis stemme for det ændrede ændringsforslag, som vi selv har stillet. Det havde ikke været nødvendigt at lave disse tekniske manipulationer.

De af venstresocialisterne stillede ændringsforslag vil vi stemme imod.

Med hensyn til tidsfristerne har jeg stillet ændringsforslag om en udvidelse, og dem vil vi naturligvis stemme for. I det øjeblik de er nedstemt, vil vi stemme for ministerens ændringsforslag om en meget begrænset udvidelse af fristerne. Jeg er glad for, at det er boligministeren, som bagefter skal administrere disse frister; jeg er stensikker på, at han vil komme ud i skarp modvind, når det viser sig, det ikke kan lade sig gøre.

Der er ét ændringsforslag, jeg gerne vil opfordre kraftigt til at man stemmer for, og det er det ændringsforslag, som vi har stillet under nr. 15, hvor vi af hensyn til genhusningen ændrer fristen fra 6 til 12